

Kilde 2: J.P. Müller om datidens kontormænd

Kilden er et uddrag af J.P. Müllers bestseller *Mit System* fra 1904, hvori han kritiserer sin samtids underkuelse af kroppen og argumenterer for motion og bevægelse som et lægemiddel til, at ikke mindst mændene kan undgå svækkelse af deres kroppe i det moderne, boglige samfund

Spørgsmål:

1. Hvordan beskriver Müller sin samtids kontormænd?
2. Analysér ud fra hele bogkapitlet om Müller, hvilken mandetype han ønsker at skabe.

Bykontorist-typen er ofte en sørgelig fremtoning. I den unge alder allerede duknakket, skævsuldret og skævhøftet af den forvredne kontorstolsstilling, bleg, filipenseret og pomadiseret, med den tynde hals stikkende frem af en flip, som en normal mand kunne bruge som manchete, den lapsede påklædning efter nyeste mode, med ærmer og bukser slaskende om tynde pibestilke. I den ældre alder er synet endnu mere medynkvækkende: Tøjmoden kan ikke længer følges, fordi familien skal fødes, blikket er mat, skikkelsen enten bleven endnu mere sammenfalden og vindtørret eller lasket blegfed, indhyllet i en odeur af gammelt papir, forrådnede hudtalge og dårlig ånde. Men det behøver ikke at være således! Det er ikke nødvendigt, at arbejdet skal mærke sin mand uheldigt. Jeg har selv været kontorist i 13 år.

Uddraget er fra J.P. Müller, Mit system, 1904, s. 31.